

немає.

Під передачею засудженого, прийнято розуміти, що це акт гуманності з боку держави, судом якої винесено вирок. Цей акт розрахований на підвищення ефективності виконання покарання завдяки переміщенню засудженого у більш сприятливе йому середовище (постійне користування рідною мовою, звичні правила спілкування, великі можливості зв'язку з близькими та ін.) і скорочення внаслідок цього обмежень прав засудженого.

Правовою основою передачі засуджених державам їх громадян є як національне законодавство держав, так і міжнародні договори, при екстрадиції більшу роль відіграють норми міжнародних договорів, конвенцій тощо.

Український законодавець не підкреслює різницю цих двох інститутів, різниця полягає в мотивації їх здійснення, відокремлення існує тільки в теорії кримінального провадження, хоча і на практиці це було б доречно.

В сучасному світі, де не виходячи з дому, кожна особа може «подорожувати» за допомогою Інтернету, також запроваджена тенденція «прозорих кордонів», це все це істотно полегшує шлях осіб, які вчинили злочин в одній державі, сховатися в іншій. Сучасні злочинці не знають територіальних кордонів, через це виникає необхідність все більш тісної співпраці держав у боротьбі проти неї, тому держава активно намагається сприяти розвивати екстрадицію у кримінальному провадженні.

Література

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 лют. 2020 р. № 4651-VI. Київ: Парламентське видавництво, 2020. 474 с.

2. Чорноус Ю.М. Видача особи (екстрадиція) у кримінальному провадженні щодо злочинів міжнародного характеру. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. Вип. 1. С. 143–150.

УДК 347.965.31 (043.2)

Літвінова І.Ф., к.ю.н., доцент,
Щурікова А.П., студентка,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЕТИКА АДВОКАТІВ У СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ УКРАЇНИ

Правила адвокатської етики складають одну з фундаментальних основ високих професійних стандартів адвокатури, престижу адвокатської професії, як основний орієнтир у адвокатській діяльності, що забезпечує права людини, справедливість і законність.

Адвокати в усьому світі є спеціалізованими фахівцями, які ставлять інтереси своїх клієнтів вище своїх власних і прагнуть до поваги до

принципу верховенства права. Вони повинні поєднувати безперервне оновлення інформації щодо відповідних змін, пов'язаних з наданням правової допомоги для своїх клієнтів, поваги до суду і законного прагнення дотримуватися єдиних стандартів розвитку правового, соціального суспільства.

Етика адвокатів є насамперед дуже актуальною темою, адже саме вона становить частину успіху в адвокатській діяльності. Відповідно до «Правил адвокатської етики» дія правил поширюється на всіх адвокатів, на всі види адвокатської та на всіх членів органів адвокатського самоврядування. Цікавою особливістю є те, що адвокати іноземних держав здійснюючи свою діяльність на території України також мають притримуватися цих правил, однак на адвокатів іноземних держав які входять до Європейського Союзу та/або Європейського співтовариства при здійсненні своєї діяльності ще поширюється Кодекс поведінки європейських адвокатів.

Міжнародним кодексом адвокатської етики встановлено, що адвокати завжди повинні зберігати честь і гідність своєї професії. На практиці, а також у приватному житті вони повинні утримуватися від будь-якої поведінки, яка може дискредитувати їхню професію.

Правила етичної поведінки мають застосовуватись: під час професійного спілкування з колегами; у відносинах з клієнтом під час надання йому правової допомоги; у процесі захисту представництва клієнта та дій від його імені з органами державної влади, їхніми службовими та посадовими особами; із суспільством загалом у процесі виконання соціального призначення правозахисника.

Звісно, адвокатська етика залишається на розсуд самого адвоката і її дотримання показує професійну свідомість та сумління, а також репутацію. Репутація буває як зовнішньою так і внутрішньою. Зовнішнє вираження репутації стосується сприйняття клієнтами, конкурентами та колегами. А внутрішня репутація, до прикладу, це відношення до адвоката в межах фірми в якій він працює, а саме оцінка його діяльності підлеглими чи керівництвом.

Говорячи про принципи, яких має притримуватись адвокат, то це – дотримання законності, добросовісності та компетенції, конфіденційності, неприпустимості конфлікту інтересів, незалежності та свободи у здійсненні адвокатської діяльності [1].

Щодо відповідальності за порушення етики, то існує цивільно-правова відповідальність, яка може наступати внаслідок помилкової оцінки адвокатом сутності справи, неналежного виконання зобов'язань та ін.

Крім цивільно-правової відповідальності адвокат може бути підданий і дисциплінарним санкціям з боку асоціації адвокатів у вигляді попередження, догани, тимчасової заборони займатися адвокатською діяльністю строком не більше ніж на три роки, або як крайній захід –

виключення з адвокатської асоціації. Причому виключений зі списків асоціації адвокат не може бути прийнятий на роботу в іншу асоціацію адвокатів [3, с. 129-130].

За свою роботу адвокат має отримати гонорар, якщо це була не безоплатна допомога, а як міститься в «Правилах адвокатської етики» гонорар є формою винагороди адвоката за здійснення захисту, представництва та надання інших видів професійної правничої (правової) допомоги клієнту.

Отже, підводячи підсумки, можна прийти висновку, що професійна етика адвоката – це дуже важлива річ в здійсненні ним своєї діяльності і не менш важливою є також репутація, взагалі ці поняття достатньо взаємопов'язані та нероздільні. Дотримуючись принципів професійної етики та застосовуючи їх, адвокат завжди досягне успіху.

Література

1. Правила адвокатської етики від 17 лист. 2012 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 48. Ст. 17.

2. Білоус К. Сутність адвокатської етики як необхідної умови здійснення адвокатом своєї діяльності. *Все для юристов*. 2010. № 7. С. 121-122.

3. Минимальные стандартные правила обращения с заключёнными: приняты на первом Конгр. ООН по предупреждению преступности и обращению с правонарушителями, Женева, 1955 г. / Организация Объединенных Наций. URL: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/prison.shtml

4. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 лип. 2012 р. № 5076-17. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 27. Ст. 282.

УДК 343.9:328.185(043.2)

Новіков О.В., к.ю.н., асистент,
Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого,
науковий співробітник Науково-дослідного
інституту вивчення проблем
злочинності ім. акад. В.В. Сташиса НАПрН України,
м. Харків, Україна

РІВЕНЬ, СТРУКТУРА ТА ДИНАМІКА КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ У ПРИВАТНІЙ СФЕРІ В УКРАЇНІ

Важливою частиною наукових досліджень корупції у приватній сфері є аналіз її кримінологічно значущих показників вимірювання, зокрема, рівня, структури та динаміки. Вивчення зазначених показників надасть можливість зрозуміти сучасний стан цього явища та виявити основні тенденції його розвитку.